

Arrest

nr. 67 566 van 29 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 februari 2011 houdende weigering tot afgifte van een visum .

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat W. DAMEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 oktober 2010 dient verzoeker een visumaanvraag in voor lang verblijf in functie van gezinshereniging bij het Belgische consulaat-generaal te Casablanca in Marokko en dit in zijn hoedanigheid als bloedverwant in neerdalende lijn van zijn vader, een Belgische onderdaan.

Op 14 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van afgifte van een visumaanvraag. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt.

“Betrokkene kan zich niet beroepen op de bepalingen inzake gezinshereniging in artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 25/04/2007;

Overwegende dat het consulaat-generaal van België te Casablanca aan de Dienst Vreemdelingenzaken een visumaanvraag gezinshereniging overgemaakt heeft voor K.S. (...), geboren op (...), van Marokkaanse nationaliteit;

Overwegende dat de visumaanvrager de leeftijd van 29 jaar heeft bereikt;

Overwegende het advies en de bevindingen van het Consulaat-generaal van België te Casablanca;

Overwegende dat de visumaanvrager op geen enkele wijze aantoonbaar ten laste te zijn van zijn vader in België;

Het visum wordt derhalve geweigerd.

Voor de staatssecretaris:

P.D.K. (...)

Attaché

Law article: Art. 40 ter"

2. Over de rechtspleging

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kan geen gerechtskosten opleggen voor beroepen ingediend vóór 1 april 2011. Het verzoek van verzoeker om de kosten van de procedure ten laste te leggen van verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker onder meer de schending van de motiveringsverplichting aan, om de volgende reden :

"(...)

Bovendien dient hierbij opgemerkt te worden dat verwerende partij in haar bestreden beslissing verwijst naar "het advies en de bevindingen van het Consulaat-generaal van België te Casablanca".

Verzoeker is totaal niet op de hoogte van wat dit 'advies en bevindingen' inhouden.

De weigering tot afgifte van het visum wordt nochtans op dit advies en bevindingen gefundeerd zodat verzoeker ook in kennis dient gesteld te worden van de inhoud ervan zodat hij kan nagaan wat de exacte reden voor de weigering is.

Noch de materiële noch de formele motiveringsplicht werd door verwerende partij nageleefd. Verzoeker is immers niet in staat de redenen van de weigering te achterhalen uit lezing van de bestreden beslissing".

3.2. De verwerende partij stelt in haar nota dat "het kwetsieve motief (...) naar het oordeel van de verwerende partij immers niet determinerend (is) voor de uitkomst van de t.o.v. verzoeker gewezen beslissing", zodat verzoekers kritiek erop niet dienend is, omdat verzoekers beschouwingen geenszins afbreuk doen aan de vaststelling dat hij op geen enkele wijze aantoonbaar ten laste te zijn van zijn vader en hij kennelijk wel in staat is om de motieven van de bestreden beslissing te achterhalen nu hij op alle mogelijke manieren tracht aan te tonen wel ten laste te zijn van zijn vader.

3.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht van bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Ze verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de weigering van de afgifte van het visum gezinshereniging wordt besloten. Er wordt aanvaard dat aan de formele motiveringsplicht voldaan is door een verwijzing naar een advies of een voorstel indien de genomen beslissing in overeenstemming is met dat advies of dat voorstel én op voorwaarde dat de inhoud ervan aan de betrokkenen ter kennis werd gebracht (RvS 13 oktober 2008, nr. 187.001, Vuzdugan).

3.3.2. Verzoeker geeft er in zijn uiteenzetting blijk van dat hij nooit in kennis werd gesteld van het voormelde “advies en de bevindingen”. Dit wordt door de verwerende partij niet betwist, en uit het administratief dossier blijkt ook niet dat het stuk ter kennis werd gebracht van de verwerende partij.

Deze laatstgenoemde partij stelt evenwel dat de verwijzing naar het advies geen determinerend motief uitmaakt. De Raad is evenwel van oordeel dat, om te kunnen uitmaken welke motieven precies determinerend zijn bij de totstandkoming van een administratieve rechtshandeling, het noodzakelijk is dat de bestemming van de beslissing precies weet wat de motieven zijn en op welke wijze ze zicht tot mekaar verhouden. Dat is *in casu* niet het geval: enerzijds blijkt niet uit de bestreden beslissing waarop het advies van het consulaat-generaal betrekking heeft en wordt niet betwist dat verzoeker er niet van in kennis is gesteld, anderzijds blijkt evenmin uit de aangevochten akte, gelet op het voorgaande, in welke mate het advies betrekking heeft op het –door de verwerende partij als determinerend bestempelde- motief dat verzoeker niet heeft aangetoond ten laste te zijn van zijn vader in België. Dit klemt des te meer nu uit het administratief dossier blijkt dat in voornoemd negatief advies van het consulaat-generaal van België te Casablanca wordt opgesomd welke documenten verzoeker ter staving van zijn visumaanvraag heeft voorgelegd, dat daarnaast enkele “*remarques*” worden toegevoegd, met name wordt geconcludeerd dat verzoeker geen enkel bewijs levert dat hij ten laste is van zijn vader in België, zodat de beide motieven minstens aan mekaar gelinkt zijn.

3.3.3. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd en dat niet wordt tegemoet gekomen aan de doelstelling van de formele motiveringsverplichting zoals hierboven geformuleerd. Het middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 februari 2011 houdende weigering tot afgifte van een visum, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS